

متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرامی: بنده فردی هستم میانسال، عمری را در غفلت سپری کردم. چندی است در اوج ناامیدی سعی می‌کنم از بدیها دوری کنم، نماز را اکثرا اول وقت می‌خوانم کنترل زبان و چشم و گوش را تا حد زیادی رعایت می‌کنم. نگاهم نسبت به بسیاری از مسائل از جمله رزق عوض شده است به کسانی که در مورد افزایش رزق مادی از شما سوال می‌کنند می‌گویم به آنچه خدا داده راضی باشید بدانید اگر گرسنگی بکشید ولی قلبتان پاک و وجدانتان آسوده باشد خیر دنیا و آخرت نصیبتان شده است. بنده هیچ گاه در زندگی گرسنگی نکشیدم ولی ای کاش نان نداشتم ولی خدا را داشتم. تا چندی پیش از کلمه رزق تصویری مادی داشتم ولی چندی است با زبان حال می‌گویم اللهم الرزقنی برد عفوک و حلاوه مغفرتک. مشکلی که در حال حاضر دارم دوست دارم سحرها گریه و راز و نیاز کنم، بیدار می‌شوم ولی آن ناامیدی که عرض کردم مانند زنجیری بر دست و پایم می‌پیچد و نمی‌توانم برخیزم و پس از مدتی خواب و بیداری برای نماز صبح بر می‌خیزم و پشیمان از کارم. راه حل چیست؟ با تشکر و آرزوی سلامتی برای جنابعالی. من از قالو بلی اندیش دارم گنه از برگ و بارون بیش دارم اگر لا تقنطو دستم نگیره من از یا ویلتا تشویش دارم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به قول خودتان سخن همان است که حضرت حق فرمودند که: «ولا تقنطوا من رحمة الله» همچنان مسیری را که خداوند در مقابل شما گشوده داشته است، ادامه دهید. ان شاء الله گشایش‌های بعدی پیش خواهد آمد. قبل از نماز صبح نافله‌ی صبح را فراموش نکنید. موفق باشید